

LA NAVETA DES TUDONS I EL POU DE SES ANGOIXES

Dos joves que vivien molt prop de Ciutadella pretenien l'amor d'una al·lota que, amb la seva indecisió, no feia més que complicar les coses a aquells enamorats. Com que no es tractava de resoldre a les males aquella qüestió amorosa, els dos pretendents decidiren que la seva habilitat resoldria el problema, i de mutu acord, es varen imposar realitzar dues obres importants. Un hauria de construir, amb pedres ben tallades, una naveta, i l'altre, només amb la força dels seus braços, hauria de foradar un pou. Qui primer acabàs la feina _completar l'edifici de la naveta o trobar aigua en el fons_ resultaria guanyador del repte i s'enduria com a premi l'al·lota, que, mentrestant, cada nit, repartiria a parts iguals atencions i amorosies entres els dos pretendents.

Dit i fet, els dos joves començaren les seves obres. Un, abraonat, va començar a foradar les dures penyes del terra. L'altre arrencava pedres d'una pedrera propera, se les carregava a les espatlles, les posava ben col·locades tot formant l'estructura d'aquella estranya naveta.

La feina progressava cada dia. El jove del pou havia desaparegut ja davall la superfície del terra i seguí perforant la roca viva, amb la il·lusió del premi que l'esperava. El seu rival, carregat amb amb els enormes blocs de pedra, guaitava sovint al forat i comprovava els progressos del seu company. Així un dia i un altre, sense aturar-se mai i sempre amb ganes renovades.

En el darrer viatge, carregat amb la pedra que acabava la naveta, va guaitar per donar-li la notícia al

seu adversari. Des del fons li va arribar la veu alterada de l'altre jove:

- No importa que l'acabis. He guanyat jo: acab de trobar aigua!

Cegat per la gelosia, pres d'una gran ràbia incontenible, va aixecar la darrera pedra per amunt i la va tirar amb força a l'interior del pou. Una renou infernal, va sortir de les entranyes de la terra, on va romandre el jove que havia fet el pou.

De l'altre jove, mai més ningú no en va saber res.

Aquesta es l'explicació de per què a la naveta des Tudons hi falta una pedra.

Diuen que es troba en el fons del pou de Ses Angoixes, prop d'allà, però ningú no ha estat capaç de treure-la.